

МИЛАНО:

ЧЕРЕШКАТА НА ТОРТАТА

ТЕКСТ: РОЗИ БОРАЧЕВА СНИМКИ: ИВАН ПЕТРОВ

ЕДИН ОТ ЛЮБИМИТЕ НИ ЛАЙФСТАЙЛ И TRAVEL БЛОГЪРИ НАПОСЛЕДЪК СЕ НАРИЧА РОЗИ БОРАЧЕВА. ТЯ ОБИЧА МУЗИКАТА, КИНОТО, КНИГИТЕ И ПЪТЕШЕСТВИЯТА. ПОСЛЕДНОТО Й ТАКОВА Я ОТВЕДЕ В МИЛАНО, ЗА КОЙТО ТЯ КАЗВА: „МИЛАНО Е ФИНАЛНИЯТ ЩРИХ НА ХУДОЖНИКА ИЛИ ПРОСТО ЛЮБИМОТО БИЖУ НА ИТАЛИЯ“. ДАВАМЕ Й ДУМАТА ДА ВИ ВДЪХНОВИ ЗА УИКЕНД НА АПЕНИНИТЕ ПРЕЗ РАННАТА ЕСЕН. ОЩЕ ОТ РОЗИ МОЖЕТЕ ДА ОТКРИЕТЕ В УЮТНИЯ Й, ВКУСЕН И КРАСИВ МАЛЪК СВЯТ, НАРЕЧЕН LA VIE EN ROSE НА ROZIBORACHEVA.COM.

Ако Италия е ботуш, то Милано е най-деликатно-ненатрапчиво-стилният му елемент. Прилича на изящна малка брошка без никакви камъчета и допълнителни красоти за украса. Не би била първият избор на един страстен колекционер, но веднъж сдобил се с нея, той постепенно ще осъзнае, че някак неусетно тя е станала любимото му бижу.

И аз така – не бях сигурна дали съприкосновението ми като пътешественик с Италия трябва да започне точно от столицата на модата, но когато се озовах там, не можах да не се влюбя. И то не в туристическата част на града – не, тя далеч не е най-впечатляващото притежание на Милано. Признавам, катедрала Дуомо е най-красивата, която съм виждала досега, но след години, когато си спомням за преживяването, няма тя да е първото нещо, което ми идва наум. Ето какво ще оглави списъка...

Жителите на Милано са толкова запалени по това да превърнат града си в най-зеленото място за живеене, че си отглеждат паркове дори на терасите и по покривите. Буквално всяка сграда си има градина високо горе, а от поне един прозорец стърчи нещо, приличащо най-вече на корона на дърво. Когато се спуснеш по улиците, не е трудно да намериш сенчесто

място за отдих – зелената дебне от всяко кръстовище, а повечето жители на града вече са я окупирали. Най-голямо място в моето сърце заема парка на замъка Сфорца – може би защото изглежда толкова неглиже, сякаш изобщо не му пука дали ще го харесаш. Езерото си е съвсем блато в някои части, цветята не са подредени в стройни лехи, а дърветата не знаят дори какво

Аз, пътешественикът

Дори и в центъра на Милано можете да попаднете сред километри зеленина

означава думата „подкастриране“, но въпреки това мястото е по-чаровно от усмивката на Джулия Робъртс. Когато мине пет, алеите се изпълват с толкова много тичащи хора, че в първоначалния си шок реших, че сме уцелили деня на маратона.

МИЛАНЦИ НЕ СА САМО БЕГАЧИ – като цяло хората там живеят в постоянно движение. Сутрин нерядко можеш да станеш свидетел на следната картина: делови хора, облечени с костюми (а жените – с високи обувки!), яхнали смело велосипедите си на път за работа, се конкурират с колите и скутерите на пътното платно. Като казах скутери – там са толкова много, че всяка уличка си има специални стойки само за тях. Градът не е голям, има чудесна инфраструктура и в него рядко можеш да попаднеш в задръстване, но повечето пътуващи хора избират двуколесните превозни средства пред коли-те. **ЗАРАЗНО Е!**

Градина дебне от всяка тераса...

... и от всеки покрив!

Може би точно много-то физическа активност предпазва италианците от затлъстяването, което би било неминуемо за мен, ако живеях там. В интерес на истината, пастата и пицата не са единствените короновани царе в кухнята им, но са най-достъпните – особено за туристите. Дори и в по-скъпите заведения пицата е най-евтино нещо, което можеш да си поръчаш, но за сметка на това е ги-гант-ска. Честно, не ви лъжа – представете си не големите, а семейните по размер пици, които сервират тук, в България, и ще добиете някаква представа. Различното е, че тестото винаги е изключително тънчко, а пълнката – проста на съставки, рядко съдържаща повече от две или три.

ДРУГОТО ИЗКУШЕНИЕ ЗА МЕН БЕШЕ СЛАДОЛЕДЪТ – преди да замина, някой ми каза, че всичият италиански сладолед, който се предлага у нас, няма нищо общо със сладоледа, който правят в Италия. Потвърдено. Добавям и един много важен съвет – търсете малките павилиони и производители (някои продават джелато от задната част на къщата, в която живеят, например). Със сигурност по пътя си ще видите много заведения, уж специализирани точно в приготвянето на италиански сладолед, с киломе-

трична опашка туристи отпред, но да знаете – тяхната продукция не може да се сравнява с тази на скромните италианци, забъркали джелатото в собствената си кухня. И последно – сладоледът не се яде с лъжичка, а се ближе! По този начин се разкриват всичките му вкусове и аромати, един по един. Мммм...

ОТНЕСОХ СЕ И НЕ ВИ ЗАВЕДОХ НА ЛЮБИМОТО СИ МЯСТО – преди да ви изпратя към самолета (защото съм убедена, че вече търсите евтини самолетни билети – има, има), ще ви хвърля и до там. Каналът в Милано не е толкова известен, колкото този във Венеция, но не му отстъпва по красота. Тя обаче е друг вид – артистична, кокетна и намигаща предизвикателно. Кварталът, в който се намира (Naviglio, което в превод от италиански означава... канал – каква изненада!), е типичен пример за това, че когато избягаш от центъра и шумотевицата, можеш да стигнеш до сърцето на всеки град. Павираните улички, магазинчетата за ръчно изработени неща, хартиените фенери и мечтателната музика могат да те пренесат в друго време и да те накарат да останеш завинаги. Какво ще кажеш?

NAVIGLIO GRANDE – не е Canale Grande, но компенсира с чар и изисканост

**СЪВЕТИ
ЗА ПЪТУВАНЕТО В МИЛАНО:**

- **НОСИ СИ...** малко багаж, който се събира в раница на гърба ти – приеми го на доверие, опитвам се да улесня живота ти
- **ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ИЗПОЛЗВАЙ...** хартиен пътеводител с карта (градът е твърде малък и красив, за да не ходиш пеша, а забитият ти в телефона нос ще отнеме от очарованието му)
- **ЗА ВКЪЩИ ОТКРАДНИ...** модни идеи от най-убийствено стилните жени (и мъже) на планетата